

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések fôlvételnek s egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Partics könyv- és könyvdjában, Schön Adolf könyvkereskedésben, Hay Sándor dohánytözsdéjében, valamint hirdetések s nyilrtéri közlemények ugy a fôvárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban. — Egy szám 10 kr.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.

helyben háshoz hordva:

Egész évre . . . 8 frt.
Fél évre . . . 4 „
Negyed évre . . . 2 „

vidékre postán küllve:

Egész évre . . . 9 frt — kr.
Fél évre . . . 4 „ 50 kr.
Negyed évre . . . 2 „ 25 kr.

Néplánitókák helyben:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 „ — „
Negyed évre . . . 1 „ 50 „

Néplánitókák vidéken:

Egész évre . . . 7 frt — kr.
Fél évre . . . 3 „ 50 „
Negyed évre . . . 1 „ 75 „

Szerkesztési iroda és kiadóhivatal:
Sólet- s csendes-utca sarkán, Hofeneder-féle házban, hová minden a lap szellemi részét illtő közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.

Bérmertelenleveleknek fogadtatnak el. Kéziratok nem adatnak vissza.

Szerkesztővel érkekezhetni: d. e. 11 órától 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

Az 5. §.

A másik helyi lap által Mártonfi Károly orsz. képviselőnek ellen hangoztatott vádakra annak idején megfeleltünk. A támadás nélkülözött minden objektivitást, — személyeskedő, sértő volt. Feleletünk után kezdett a jó laptárs más hírokat pengetni. Nyílt levelet intézett Mártonfi Károly orsz. képviselőhöz dr. Schuller Simon tollából. A „nyílt levél” hangja tisztességes. Elmondja benne írójá, hogy csak a felekezeti szempont volt az, mely eddig visszatartotta Mártonfi urnak a fôrendiház reformjavaslatának 5. §-ával szemben elfoglalt álláspontja felett felszólalni; — de különösen azon tisztelet, melylyel multja iránt minden szabadelvű ember, bármely párt áruyalathoz tartozik, viseltetik. De ezen álláspont a mérsékelt ellenzék helyi organumának, f. évi márczius hó 8 án „Mártonfi az 5. § ellen” czim alatt közlé tett védelme, épen képviselő ur iránt taplált nagybecsüléséből készíti őt ezen uton felszólalni; mert meg van győződve, hogy ott a hol politikai reputációjáról van szó, egy percig sem fog késmi, a szabadelvűsége felett igazán támadt kételyek eloszlatására nyilatkoznia. — E lap védelmében ugyanis azt mondja, hogy a képviselő ur magatartása az idézett szakasszal s mben nem alapul antisemitizmuson, hanem elvi meggyőződésén, hogy a vallások, mint olyanok a fôrendiházban képviselve

ne legyenek. Figyelemmel és élvezettel olvasta Mártonfi képviselő urnak beszédét, de eme nagy horderejű elvi álláspont, melyet e „Z. és V.” hangoztat, nem akadt.

Azután tovább így folytatja:

„Képviselő ur is, ép ugy mint a miniszteri javaslat, történeti alapon reformálandó fôrendiházat óhajt, eltér a miniszteri javaslatról csupán a kinevezés kérdésében; mert azt kívánja, hogy a reformált felsőház alkotmányunk repraesentatív rendszerével összeegyeztessék, azaz hogy a népszenvenitást ott is kellő kifejezést nyerjen; miért is a választást kívánja. Eddig pártjával is egyetért; de eltér azonban ettől, mint protestáns, a protestánsok a fôrendiházban leendő képviseltetésére nézve; mert hogy saját szavaival éljek, ott ezen képviselő a protestantizmuskak semmi szolgálatot sem tehet és eltér pártjától a zsidók képviseltetésére nézve. — Ha tehát képviselő urat csakugyan azon nagy elvi szempont vezérelte, hogy a vallások egyáltalában a fôrendiházban képviselve ne legyenek, deazaválánia kellett volna azt, hogy a fôrendiház történelmi alapon reformáltassék; mert a katolika-egyház itt mindig képviselve volt.

Mután azonban képviselő ur ebben pártjával teljesen egyetért, a vallások mint törvényhozás tényezői ellen minemely aggályai, hanem mint protestáns nem

kívánja azok képviseltetését, mert a protestantizmuskak az ott szolgálatot nem tehet; — a zsidók képviseltetését pedig perhoseskálja; mert a zsidókat ott szívesen nem látja. Tagadhatlan, hogy ez is elvi álláspont, a mint az antisemitizmuskak az intelligens embereknél egyáltalában elvi kérdés; de nem szabadelvűség, és miután utolsó parlamenti fellépése után épen az utóbbi iránt támadtak látszólag igazolt kételyek, meg vagyok győződve, hogy ebben a kérdésben minden őszinte tiszteletje megnyugtatasára minél előbb nyilatkoznia fog. Kiváló tisztelettel

Dr. Schuller Simon.”

Idáig a dr. Schuller ur által írt „nyílt levél”.

Mint a következőkből kitűnik, orsz. képviselőnk sem a „B—a” első brutális támadását, sem a második udvarias föl-kérdezését nem olvasta. Nem olvasta pedig egy okból, — melyet különben mindenki jól tud, mert ugyszólván mindenki ugy van vele. De olvasta lapunk választát s e választól megértette, hogy mi bántja most egyszerre azt a „B—á—t”, melyet csak nagy nehezen lehetett arról a szokásáról leszoktatni, hogy ne szídjá minden számban a zsidót.

S e válasznak megerősítésére szerkesztőnkhez a következő levelet intézte, melyet közölvé feleletül kérünk vétetni a dr. Schuller ur által írt „nyílt leve- re is.

A levél így hangzik:

Tettes Szerkesztő ur!

A „Bácska” előfizetése költségvetés- sembe felvéve nem lévén, természetesen nélkülözöm kell azon szerencsét, hogy bölcsességét belőle közvetlenül merithes- sem; és így csak a „Zombor és Vidéke” utolsó, vagyis 20-ik számából értesültem arról, hogy a kedves megyei sárga lap még mindig szenved a régi, saját színét viselő körben, a fertidés és gyanúsítás búskomor nyavalyájában.

Igen sajnálom ugyan, hogy a „Bácska”-nak réam vonatkozó jóakaratu táma- dásait eredetben nem olvashattam, de miután Önnek becses lapja arról győz meg, hogy ezuttal csak az antisemitizmuskak vádját akarja rám kenni, tehát valóban nekem minemely mért vételekzem, mivel t. szerkesztő ur a kérdéses 5. §. alkalmából adott szavazatomat oly korre- kt álláspontból fogta fel, hogy minden további czófolat részéről csak hszonzu- talan szövetségtes lenne. Fogadja ezért t. szerkesztő ur őszinte köszönetemet. Valótan nagy szolgálatot tett nekem az által, hogy engem szegény öreget felmentett a „Bácska” fiatal, talán kissé szilaj uracsalj szemben a személyes párbajozástól.

Ezen szelytyől tehát már most nyugodtan alhatnám. De bocsánatot kérek, a t. szerkesztő ur cikkében is előfordulnak oly állítások, melyeket a va-

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

„Barna lányka” dalaiból.

(Emlékl Z. G.-nak.)

III.

Emlékszel-e? . . .

Emlékszel-e? vén ta alatt
Andalognak együtt,
A mező szép virágait
Tépegettük, szedték . . .
Szerelmeiről beszélt szemed,
Szerelmeiről ajkad,
Oh! ha akkor tudtam volna,
Hogy a szíved halgat! . . .

Emlékszel-e? arra kértél
Barna szép lányka:
Hogy örök emlékl neved
Vágjam be a fába . . .
Ott a neved — örök nagy seb,
Bévágva az ágon,
Oh! ha akkor tudtam volna,
Hogy szívembe vágom! . . .

IV.

Oly édesen . . .

Oly édesen elmerengök,
A midőn a hold sugár
Arnyas erdő lombja között
Csendes bujdoskva jár . . .
A midőn a hold az égen,
Fényben úszva fonn ragyog,
S kisíri a végtelenbe
A szép holdgó csillagok! . . .

Oly édesen elmerengök,
Hisz' szép szemed angyalom,
Rezgő hold sugár a búsán,
Sugó-bugó lombokon . . .
Hisz' te vagy a hold, a szép hold,
Mely az égen fonn ragyog;
S én vagyok a te kisíród,
A te holdgó csillagod! . . .

Aszalay Daniél.

Paraenesis

— Es moll sonata —

(Folytatás.)

Var. VII.

Csekélységért nem illik megharagudni. Egy hirtelen kimondott szót, — lehet meg se hallani. Makaesul ragaszkodni egy nézethez, ha szentül meg is vagy arról győződve, hogy az a nézet a jobbik, — nem tanácsos. Olykor okosságod mellett bizonyít, hogy felérnek nézed a feketét, — sárgának a zöldet. S mindenek fölöt engedél magad kapaczeitáltatni. Nem ritka eset napjainkban hogy a nő férjével összepöröl egy rájuk nézve közbűös dolog fölött. Az egész csak pusztá tévedés, jelentéktelenebb egy tüsziránál, s mégis elefántú fűjják föl. Ime egy példa.

A férj estefelé — úgy 6 óra táján haza jó ügyköréből, s miközben gyengéden megöleli nejét, így szól hozzá:

— Kedvesem, tudod kit láttam?
— Nos, — kit?
— Zuckermann! Erzsikét.
— Ah, igen? En is láttam.
— Hogy-hogy?
— Erre ment ép imént Goldglüh Árminal.
— Az imént?
— Ép e perczben.
— No akkor tévedsz kedvesem. Az a kit a Zuckermann! Erzsikével láttál az nem volt Goldglüh Árminal, hanem Rothfűszl Benő.

— Rothfűszl Benő! Ugyan ne beszélj kérlek. Csak nem fogom összetévesztetni Goldglüh Ármint Rothfűszl Benővel.

— No de mondod neked, hogy az Rothfűszl Benő volt. S világosan emlékszem arra, hogy velem szemközöt jöttek. Bizo nyos, hogy összetévesztetd őket.

— Ez már mégis abszurdum. Hát nem ismerném a Goldglüh Ármint? A multkor — a nöegyleti bálon vele táncoltam a második négyest. Szőke ember savó- színű szemekkel. Sokat fecseg össze-vissza.

— Igen, igen. A Rothfűszl Benő meg barna, fekete szakállú, egy kiálló nagy fo- ga van

— Tökéletesen igazad van. Láthatod, hogy jól ismerem őket, s mo t már egész határozottsággal merem állítani, hogy az a ki előbb a Zuckermann! Erzsikével eldefi-

lirozott az ablakom alatt, nem a Rothfűszl Benő, hanem a Goldglüh Árminal volt.

— Ugyan kérlek ne bosszants. Ha akarod tudni, — hát meg is szőlítottam őket. Rothfűszlnek azt mondtam: „szervusz Benő!” s kezét szorítottam vele.

— Lehet, de az esetben Goldglüh előbb távozott, s nyomába jött Rothfűszl.

— Ez se áll, mert arra is határozottan emlékszem, hogy megkérdeztem Erzsikét, honnan jő? Azt felelte: „a Nina tante-nál voltunk szittben.” Így mondta: „voltunk!” Világos, hogy Benő is vele volt.

— No már édesem abból, hogy „voltunk” nem tűnik ki, hogy Rothfűszllet volt. Éppúgy lehetséges, hogy Goldglüh értette, mint akár egy harmadikat.

— Hallod Emma, én igazán kezdelek nem érteni. Hogy tudsz e fölött annyit vitatkozni? Órdög vigye Goldglüh meg Rothfűszl. Én tudom, hogy Rothfűszl Benő volt, de ha éppen akarod, hát legyen Goldglüh Árminal. Bánom is ha mindjárt Kraxelhuber Tóbiás.

— Ezt jól adod. Te kezdesz vitatkozni s most mégis én vitázom. Hát van éneken valami érdekem abban, hogy Goldglüh mondják, ha Rothfűszl látok? Ha egy csepp igazságérzeted volna, be kellene látnod, hogy tévedsz. De olyonok vagytok ti férfiak mindannyian, azt hiszik, hogy csak ti láttok jól s a ti szemétek nem csalhat.

lődi tény hűségének szempontjából helyre kell igazítani.

Igy a többi közt becses cikkében ezt olvassom: „A dolog pedig úgy áll, hogy a mérsékelt ellenzék” összes tagjai egynek, Mártonfinak kivételével, maguké- vá tették az 5. §. rendelkezését.“ Alantabb pedig a cikk azt mondja, hogy a mérsékelt ellenzék minden tagja szükségesnek tartotta — engem kivéve — a zsidó hitfőnököt a felsőházban, mert az 5. §. mellett szavazott stb.“

Ez az állítás t. szerkesztő ur tévedésén alapszik, mivel a mérsékelt ellenzék ezen szavazást egyáltalán nem tette pártkérdéssé, és ennek folytán a névszerinti szavazásán nem csak én magam, de pártunk több tagja, jelesen Bethlen Gergely gróf, Dessevly Kálmán, Hertelendy Ferencz, Hevessy Bertalan, Molnár Antal (csáktornyai), Nagy István, Pantocsek Rezső szintén ellene szavaztak a zsidó hitfőnöknek.

Azonkívül pártkülönbség nélkül vagy 90 képviselő melekül a szavazás elől a folyosóra, még pedig kevés kivétellel mind szabadelvűek. Az igazság érdekében be kell azonban ismerem, hogy valamint ezeket, úgy még az antisemitákat sem vezette a zsidógyűlölet eljárással, de felett az azon indok, hogy a zsidóvallás a bevett felekezetek között törvényileg be- zikkelyezve nem lévén, ennek dekretálása nélkül, időelőttinek tűnt fel az irra- elita hitfőnöknek a felsőházban helyet engedni.

Végre a mit legelől kellett volna tennem, megjegyzem még azt is, hogy a névszerinti szavazás nem az 5. §. B) része felett általában, de kizárólag csak annak d) pontjára ejtettem meg; a mielő- önként követekzik, hogy a ki a többi felekezeteket is óhajtott kizárni, annak lehetetlen volt bármi tekintettel fogva is szabadelvűséget és jogegyenlőségi ér- zületét a d) pontnál érvényesíteni.

Kiváló tisztelettel maradván

Mártonfi Károly.

Ime a kívánt „nyilatkozat”, melylyel ha netán Dr. Schuller ur megelégedve nem volna, legyen szives a közelmúlt eseményekből nagyobb megnyugvást me-

riteni. Nevezetesen sziveskedjék megbi- rálni a philozemita Tisza Kálmán viselt dolgait a zsidósággal szemben. Tisza ugyanis — mióta az antisemitizmus lábra kapott, — erőteljű küzdővel az ellen dörgedelmes rendeletével, minden alapos ok nélkül harcra vitte a philozemizmus eszméjét a képviselőházban. Először a zsidókeresztény házasságot akarta behozni csupán zsidóserzetből, midőn azt se zsidó se keresztény nem kívánta. Meg- baktort véle esufosan. Most főlőszálat akart teremteni, hol egy zsidó hitfőnök nek is ülést s szavazatot akart biztosítani. S mi történik? Az alsóházban keresztül- viszi ismét az eszmét, de a főrendi házban még meg sem kíséri a harcot, hanem konczul dobja az ölező győzelem remé- nyében a „felsőházat” s a „zsidó hitfő- nököt.” Valóban Tiszárai elmondhatják a zsidók: „Uram isten! őrz meg engem barátaitól, ellencimtől majd megvédem én magamat!”

Felhívás.

A magyar országgyűlés Képviselőházához — Dr. Fenyvessy Ferencz orsz. képviselő ellenjegyzése mellett — 854/855. sz. alatt a következő tartalmú kérvényt nyújtottam be: Melytén tisztelt Képviselőház!

A véderőről szóló 1868: XL. törvény- czikk 17. §-ának 1. pontja értelmében a hadserege, hadi tengerészete, vagy a honvédségbe való belépés kötelezettsége alól ideiglen mentes: „a keresetképtelen apának, vagy özvegy anyának egyetlen fia, vagy, ennek nem lévénben egyetlen veje.” Az egyetlen vőnek tehát megadatik a mentességi igény, ha ipa keresetképtelen. A törvény em rendelkezése egyszerű és világos; különb- séget egyáltalán nem tesz arra nézve, vajjon a keresetképtelenségnek a nő nősülése után, vagy nősülése előtt kellett légyon ballánia, a hol a törvény nem különböztet, ott nekünk sem szabad különböztetni; mert a különböz- tetés önkényes magyarázatokra és vissza- élésekre adhatna okot. Igazolja ezt a honvé- delmi miniszterium téves magyarázata s ennek alapján kiadott törvénytelen rendelete, melynek értelmében „az egyetlen vő csakis akkor mentetik fel, ha szabályszerűleg igazolja,

hogy ipának munkaképtelensége — illetőleg anyósának özvegyesége, — vagyis általában a fölfentelt czime az ő nősülésének ideje után keletkezett.“

Ezen miniszteri rendelet egyenesen a törvénybe ütközik; nemcsak azért, mivel különböztetni kíván ott, hol a törvény külön- böztést nem tűr, hanem fog azért, mert szem elől téveszti a méltányosságnak a törvény által parancsolólag rendelt tekintetbe vételét.

A törvényhozó ugyanis az általános védőkötelezettség elvének kimondásával egy- idejűleg a méltányossági tekintetet, illetőleg ennek kötelei figyelembe vételét is törvény- erőre emelte, azáltal, hogy megalkotta az általános védőkötelezettség alól ideiglenes felmentés intézményét. Elreodote a többi között, hogy a vő is birjon mentességi igény- yvel keresetképtelen ipa javára, nem tévén külobőségét arra nézve, vajjon nősülése után, vagy nősülése előtt állott e be ipának keresetképtelensége; és igen helyesen; mert a keresetképtelen ip úgy egyik, mint a másik esetben rá s szorulva vejenek gyámoltására. A gyámoltás szükségességét nem a vő nősü- lésének ideje, hanem az ip keresetképtelen- ségének tényleges és valóságos beállta, létezése állapítja meg!

Számos esetben a keresetképtelen apa, egyetlen leányának keserves kézi-munkával szerzett kegyerőre van utalva; ha ily esetben a leány szívének választottjához megy nőül, nem természetes dolog-e, hogy az anyagi gond, mely apának eltartása végett eddig őt terhelte, most — férjhez menetele után — férjére, illetőleg a vőre száll? Megfér-e a méltányosságnak törvényileg kötelező figyelem- bevételével az, hogy törvény nyújtotta kedvez- ményétől — vejenek gyámoltásától — meg fosztassék az ip, csak azért, mert már leányának férjhez menetele előtt szította őt a sors keresetképtelenséggel? Nem érdemi-e meg az ily vő is azon méltányosságot, melynek különben tekintetbe vételét a törvény nemcsak megengedi, de azt határozottan és kötelezőleg rendeli is? A honvédelmi miniszterium azzal látszik indokolni sérelmes rendeleit, hogy általi a vők visszaélésének eleje vették, miután a hadköteles egyén több esetben csak azért vette el a kereset- képtelen apának leányát, hogy mint egyetlen „vő”, jöcczimet szerezzen felmentésére.

Ezen indok azonban oly jelentéktelen és kicsinyes, hogy az a Törvényhozás és a miniszterium méltóságával össze nem fér; de különben már maga az indokban foglalt eme feltevés is alap-nélküli és igazolhatlan; mert ki bizonyíthatja be azt, hogy egyik-másik vő nem saját szíve sugallata szerint, hanem esetleg más okból vette el a keresetképtelen apának leányát? Ki lát a szívek érzelmébe, sugallatába? A házasság egy egész életre szóló komoly és fontos lépés; nem tette föl tehát, hogy a hadköteles egyén ily fontos lépésre csak azon kicsinyes okból határozza el magát, hogy a hadkötelezettség alól egy-két évre ideiglen felmentessék; ha a némely esetben ugyan merülne is fel, ki igazolhatja be ellene ezen szándék valóságos létezését? Ha pedig ily szándék beigazolása mégis lehetséges volna egyes esetekben, — ezek visszaélése miatt a többi jóhiszemű hadköteles is lakoljon? De hát lehetséges-e a vőnek a törvény kedvezményével visszaélni egyáltalán? Semmi esetre sem! Mert a mentességi igény nem a vő, hanem az ip érdekében, ennek javára adatik meg; kedvezményben nem a vő, hanem ipa részesül; ha az ip visszanyeri keresetképtelenségét, vagy elhal, megszűnik a vő mentességi igénye. A vő e szerint nem is részesül kedvezményben, azért tehát vissza sem élhet; rá nézve nemcsak a katonai szolgálat, hanem ipának eltartása is teher; a vő tehát két teher közül tartozik választani; ha ezek közül ipának eltartását választja, s erre magát irásbelileg is kötelezi: ezen kötelezettségvállalás minősíthető-e a törvény kedvezményével való visszaélésnek? Summi esetre sem!

Nyilvánvaló ezekből, hogy a kérdéses miniszteri magyarázat az az ennek alapján kiadott törvénytelen rendelet, — mig egy- részesről azokat, kik a méltányossággal állítólag visszaélnék, sújtani kívánta, másrésztől a tényleg és valóságilag gyámoltalankot egyetlen gyámoltójuktól — a vőtől — fosztja meg, mi által a hadkötelezettség alól felmentés intézményének alapját és létezőit fel- forgatva, — magával a törvényvel jó ellentmondásba.

Annak, hogy egy ily világos törvény a legilletékesebb helyen ily helytelenül értel- meztessek, sokkal mélyebb okanak kell lennie, mint a vő állítólagos visszaélése; ezen ok a

— Édesem, nagyon unalmas vagy. Hagyjuk, mert igazán mondván, kezdek du- hós lenni. Hagyjuk az egészet.

— Tudod mit? Fogadjunk! Jerünk azonnal a Zuckermannlekhez s kérdezzük meg Vegyük tréfáira a dolgot. Fogadjunk egy süveg ezukorra. Ugy is sokkal jó ezukort. Én biztos vagyok benne, hogy megnyerem.

— Te-te — igazán — bolond vagy! — Édesem, megtarthattad volna ma- gad számára ezt a titulat.

— Sokkal okosabbnak láttélak.

— Magam is úgy vagyok vele.

— Csak olyan tere-fere asszony vagy mint a többi. Képes vagy vitakozni egy ostobaság fölött, úgy óra hosszág. Nem szaladnál el a Zuckermannlekhez megkér- dezni, hogy kivel sétált Erzsike az utcán? Aztán még fogadni is akarsz. Mikor már napnál világosabban bebizonyítottam, hogy a kit láttál nem a Goldglüh, hanem a Rothfűszel volt, — megmondtam azt is, hogy beszéltem vele, hogy kezét fogtam vele, — te csak nem tájtasz, te csak megmaradsz konkul állításod mellett, mintha te volnál a római pápa.

— Igazad van Gáborkám, légy te a római pápa. S a milyen eszalhatatlan az, époly eszalhatatlan vagy te is. No legyen hát elég. Neked van igazad. Az okosabb enged. Nem a Goldglüh, hanem a Rothfűszel volt. Nos hát meg vagy elégedve velem? — Ki akarsz hozni minden áron a plégnéből?

— En? Eszem ágában sincs. Hát nem mondom, hogy neked van igazad. Ismétlem nem a Goldglüh, hanem a Rothfűszel volt!

— Emma!

— De hát mi kell még? Most tán az

se tetszik, hogy neked legyen igazad. Hát mi kell volt képpen? Mit tegyek hogy a kedvedre legyen?

— Hallgass! fogd be a szádat!

— Már azt nem teszem. Kinek mon- dod te azt, hogy „fogja be a száját”? Mi vagyok én hozzád? Inasod, szakácsnéd, szobalányod? En ugyan igen sokat eltű- rök tőled, mert nem szeretném megzavarni a házi békét, de ha te azt hiszed, hogy engem téveszéd szerint ostobázhatsz, rám- mordulhatsz, hogy fogjam be a számat, ak- kor nagyon tévedsz. En nem tartozom azon nők közé, kik férjüktől minden gorombaság- gát zsebre dugnak. Szeretném tudni, hogy tetszenék neked, ha én is leszararaz- nálak, s rádkialtanék, hogy fogd be a szádat.

— Emma, én nem azért jöttem haza, hogy veled feleseljek. S figyelmeztetlek egész komolyan, hogy jövőben ne disputálj velem minden ostobaság fölött, mert —

— Nos, mit? — mert — hadd hall- jam! —

— Mert nem jövök haza!

— Ezzel aztán igazán megijesztettél. Nem jössz haza! Haha! Hát hová megy? Kávéházba. Caszinóba. Körbe. Ugy-e? S nem jössz haza, csak vacsorálni? Vacso- rának ismét elmész a koresmába.

— Oda!

— Tessé! Csak egészen téveszéd szerint. En pedig itthon fogok ülni s na- gyokat sápitok utánad, nemde?

— Elég legyen!

— Hiszen csak kísértésd meg. Majd meglátod, mit tudok én tenni?

— Ugyan mit?

— Egyszerű az egész. Elmegyek én

is sétálni s a legelső úr embert, a kivel özs- zike,

szetalálkozom megkérem, hogy kísérrjen haza. Vacsora után pedig elmegyek valahova látogatóba! Ő! nem félek attól, hogy egyedül kell mennem, akad kurmacherem elég.

— No de most már csakugyan elég volt. Ne folytasd ezt, mindenre kérélek, ne folytasd.

— S mért ne folytatnám? Ha te en- gem azzal fenyegetsz, hogy nem jössz haza, jogom van téged olyasmivel fenyegetni, —

— A mit csak beestelen nők képesek elkövetni!

— Ah! — Oda vagyok! végein van! Beestelen nők! Te engem is — beestelen — nőnek tartasz? Ő istenem! Hát idáig jutottunk már, hat hónapi házasság után, hogy már beestelnek nevezesz. Ha ezt —

— sze-szegény ma-ma-maha — hüühü — hallotta volna, sze-sze-szegény föld alá sü- lyedt volna szegényében.

— Most még csak az hibázik, hogy pityeregj!

— Szemtelen, még gúnyolódni is mersz?

— Szerencsétlen egy asszony!

— Szerencsétlen vagy magad. Ostoba! Szamar!

— Édesem téged túlságosan elővesz a ludmég. Türtöztesd magad.

— Te buta! Te vadallat! Te-te pa- raszt!

— De Emmácskám, az ég szerelméért, hagyj föl már mindezekkel?

— Ne nevez engem Emmácskádnak.

En holnap írok a papának, fogadom, hogy holnapután itt lesz, s ha megtudja, hogy —

— Folytassam-e tovább? Szerencse-e pillanatban toppan be a Zuckermannl Er-

zsike, különben való perre kerül a dolog.

— De — kiált föl Gábor!

— Akkor — rebegi Emma.

Mindketten lesütik szemüket.

Erzsike rájuk meresztli tekintetét, aztán elkezdi magát.

— No ti ugyan eredeti emberek vagytok!

(Folyt. köv.)

Erzsike azért jött, hogy meghívja Gá- borékat vacsora után théra.

Emma diadalmas pillantást vet Gáborra, az pedig olyforma arckifejezést ölt, mely a győzelem biztos tudatának szokott jelzője lenni. Emma kezdi, Gábor nem bánja, hadd legyen az övé az első szó, — miután az utolsó is az övé.

— Erzsikém lelkem, kivel sétáltál te az imént az ablakom alatt.

— Az imént? A Goldglüh Benővel.

— Emma egy megveto pillantással sújtja le férjét, a ki kétségbeesett ábrázat- tal halgat. Végre fölcsúdik ámulatából s így kiált föl:

— De hisz én találkoztam önnel, s akkor Rothfűszel kísérté.

— Tökéletesen igaz van. A Goldglüh bement egy trafikba szivart venni s ep on- nan jött ki a Rothfűszel, a ki vállalkozott Goldglüh szerepét átvenni.

Most Gábor fixirozza Emmát.

Emma azonban nem adja föl a har- czot —

— Hiszen azt én is mondtam. Nem emlékszel, hogy nem zártam ki a lehető- sget, hogy te Rothfűszel láttad, dacára an- nak, hogy én meg Goldglüh. Te erre azt felelted, hogy Erzsike határozottan kijelen- tette, miszerint a „Nina tante-nál voltunk.” S ez a „voltunk” azt jelenté, hogy Roth- fűszel is ott volt. Mondd csak Erzsike, kivel voltál a „Nina tante-nál”?

— Kivel? Beh kíváncsi vagy lelkem. Hát ha tudni akarod Ellenhammer Moricz- cal —

— De — kiált föl Gábor!

— Akkor — rebegi Emma.

Mindketten lesütik szemüket.

Erzsike rájuk meresztli tekintetét, aztán elkezdi magát.

— No ti ugyan eredeti emberek vagytok!

(Folyt. köv.)

közös hadügyminiszter bejövésében keresendő. A véderől szóló 1868. december 5-iki ausztriai törvény ugyanis a nők mentességi igényét nem ismeri; szerinte a nők mentességi igénye nem bírnak; a minden tekintetben Ausztria felé való gravitálási betegségnek tehát — úgy látszik — a honvédelmi minisztérium is aldozatul esett azáltal, hogy a szóban levő törvény előleges indok nélküli megszorítással magyarozza, közeledni óhajtván az osztrák felhosszabb. Ezen betegségek távol tartani a törvényhozásra hivatva; a magyar törvény kérdéses intézkedése sokkal inkább megfélemlény a mai elhódított korjón, méltányos és alkotmányos felhozásának, mint az osztrák törvény megfelelő rendelkezése: semmi ok sincs arra, hogy a tekintetben is az osztrák nézet legyen mérvadó Magyarországon.

Ezek alapján az iránt eszedem: múlt év tássek a véderől szóló 1868. XL. törvény-cikk 17. §-ának az egyetlen le-erőszakozott rendelkezését törvényhozásilag magyarozza kimondani, hogy a nő mentességi igénye akkor is fennáll, ha ipának keresetképtelensége — illetőleg anyósának övezgése, — vagyis általában a felmentés czime az ő nőstülének ideje előtt keletkezett; — avagy a honvédelmi miniszter törvényellenes rendelkezés visszavonására utasítani.

Indokaim erősek, de szavam gyöngye; — ezért fordulok a leghatalmasabb szószólóhoz: a sajtóhoz, s általa a nemzet egyeteméhez; kérvén: miszerint e tárgyban nyilatkoznék és állást foglalni méltóztatnék.

Budapest, 1885. március 10-én.

Dr. Kunharth József,
budapesti ügyvéd.

H i r e k.

Köznevelnyilvanítás. A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter Korbay Károly köz- és váltó-ügyvédnek, a kulai kisdövedővájára tett 400 ft alapítványért, nemkülönböztetve a népevelési érdekében díjazott kifizetett áldozatkészégért, elismerő közönetet nyilvanított.

Molnár György, a jeles tragikus, e héten bucsu vesz Aradtól, hol négy év óta lakott és hosszabb művészi köruira indult. Vendéglátás cziklusát, a nagy shakespearei alakokat elevenítve fel, Szegeden kezdi. Zomborban folytatja, honnét az ország több nagyobb városát keresi fel.

Szabdkaról írják: Gubernatis gr. hétfőn ide érkezik; fogadtatásra folynak az előkészületek. Az ünneply módzatainak megállapítása végett bizottság alakult, mely ma értekezletet tartott. A megállapított program szerint hétfőn a vendég tisztelőre diszebb lesz a Nemzeti szállodában, délután a városi nevezetesség megtekintése és a buncyevác népélet bemutatása, este a színházban diszebb lesz. Jankovich Aurél főispán, Zichy Jenő gr. és mások ez alkalomra szintén Szabdkara érkeznek és ünnepélyes fogadtatásban fogják részesülni.

A helyb. Nép kör felvirágzásának számos jeleiről volt már alkalmunk beszélni. Ujabbon ennek bizonyítékul a következő adatoknak jutottunk birtokába. A kör megalakulása alkalmával az alapító tagok által befizetett 165 ft alapítóje — mely időközben szükség kénszere folytán kiadatott, — az egyleti élet jelen fokozatos emelkedése s az élők takarékosága folytán ismét összegyűlt s külön betéti könyvecskén a helyb. takarékpénztárba tettetett gyümölcsözést végt. Egyszer mind a hirtünk a kör alapító tagjainak tudomására is szolgáljon.

Jutalomjáték. Tiszai Dezso társulatunk legjelesebb tagjának f. hó 17-én, kedden lesz jutalomjáték mely alkalmmal „Koldus diákok” című közkeveltségi operette adatik. Főlésegesnek tartjuk Tiszait a közönség kegyeibe ajánlani, hiszen így is azt halljuk minden oldalról, hogy ő a közönség kedvence, a kit szívesen jutalmaznak telt házakkal, sőt többel is. A jó s buzgó színésznek mindig hálaival adózik a közönség, s jutalom játéka valóban jutalomnak is nevezhető. Meg vagyunk győződve, hogy kedden szuffol: ház előtt játszóak színészeink.

Gákóván folyó hó 11-én két sztanisicsei lövő Hoyer Mihály gákováci lakostól 2 lovat és 1 csikót vettek el. A kár 260 ft.

Csőd. Boháts K. újfuttaki lakos ellen, bej. ápr. 30. Csődbiztos: Alexich György tsvcski bíró, főmegmondnok: Haller József ügyvéd.

Jókai a néptanítókról. A budapesti tanítótestület küldöttsége tisztelgett Jókai Mórnál 60-ik évi születése napjának alkalmából. Szóke István a küldöttség szónoka hosszabb beszédben méltatta a nagy költő érdemeit s végül tántoríthatatlan ragaszkodásuknak s haláljuknak adott kifejezést. — Jókai meghatolton hallgatta végig az üdvözlést s következőleg válaszolt. Először is elmentmondok annak, mintha ti volnátok a társadalom utolsó osztálya; a tani ői osztály a nemzet felsőháza. Századunk egyik legnagyobb embere, Bismarck is elismerőleg szólt a néptanítókról. Séta közben találkozott két tanítóval s rájuk mutatva, mondá barátjának: diadalainkat ezeknek köszönhetjük. Én is azt mondom Szontágh Pál barátommal, hogy nemzetünket át kell gyurni s ki teheti ezt más, mint a néptanító, kinek kezébe van letéve egy nemzet jövője! Mint szegény kalvinista diák, magam is foglalkoztam a tanítás nehéz mesterségével s jól tudom, milyen nehéz a tanító kenyere! De ismerem annak jó oldalát is. Mily öröm tölti el a tanító keblét, midőn növendékét felnőve látja, hogy az a szikra, melyet ő gyújtott meg, mily lángzá fejlődött. Csak tízezerhétik egy bizonyos nemet az örömeim, mint a tündököl csillagok fénye nyujt. Igaz azonban, hogy még ma sincs kellőleg méltányolva a tanító működése. Magam is teljes életemben tanítással foglalkoztam; édes labdacsook, regények alakjában terjeszteni a műveltséget s ki azt megkedvelte, jó szántából is folytathatja; mert hisz minden embernek holtanapjái kéit tanulnia. Fogaadjátok be hát kollégáitoknak, ha meg nem vettek.

Árverés. Neskovits Paulina 7862 forintba becs. ingatl. marcz. 22 Ujvidék.

Szer a nátha ellen. Egyáltalában van-e szer a nátha ellen? Erre a kérdésre a náthások többnyire nemmel felelnek. De ugyáltszik, hogy az orvostudományok mégis sikerült egy szert feltalálni mely jónak bizonyult Dr. Schnitzler kaposvári születésű bécsi egyetemi tanár ugyanis a cocain alkalmazásával és hatásáról ezeket mondja: Valamint a torok-és gégebetegségeknel, úgy orrbajónál is tanusztotta a cocain az érzékenységet, fájdalmat és izgékényságot csillapító hatását. Az orrbajok között különös figyelmét érdemel a hirtelen és az idült rhinitás. Schnitzler egy náthában szenvedő emberek orráinak nyálkahártyáját 2-5 százalékos cocainoldattal beecsetelte; a legtöbb esetben az azeldött még piros és gyuladásban levő nyálkahártya felülrőn meghalványodott a vizes váladék megszűnt és sok esetben a nátha a cocainnal egy-egy kétszeri alkalmazása után teljesen megszűnt. Még hatásosabb az intenzív, erős fejfájással egybekötött nátha ellen a cocain-oldat behelése vagy az orra való befecskendése. A betegek ily befecskendés után rendszeren könnyebben érzik magukat és a nátha gyorsabban és könnyebben mulik el. Különösen jó hatásának bizonyult a cocain egy betegnél, ki évek óta gyakran visszatró macacs náthában szenved, melylyel rendszeren a nátha egyéb alkalmatlan kísérő vilt több napig tartó arcveszű járt; a beteg Dr. Schnitzler tanácsára cocaint használt és mindjárt az első beecsetelés után jobban érezte magát; a beteg folytatta a cocain használatát és ekkor már a csusz egészen elmaradt. Dr. Schnitzler ugyanazt a megfigyelést tette egy nőnél is, kinél majd minden nátha aszmatikus rohammal járt. Itt is sikeresen alkalmazták a cocaint.

Bernardi sokszorozó táblázata. A losonezi „Kármán-Társulat” sajtója alól e napokban igen érdekes mű került ki, melynek czime: „Legészterűbb sokszorozó táblázat. Számítási és sajtóhírbék nélküli. Összedíjjott tá Bernardi István, a m. kir. állami vasutak (losonezi üzletvezetőegének) hivatalnok.” Oly hasznos munka ez, melynek éppen úgy

mint a naptráknak egy irodából sőt egy házból sem volna szabad hiányoznia; de különösen nélkülözhetetlen ezen sokszorozó táblázat kereskedőknek, üzletembereknek, számfűjtőknek, könyvelőknek, katonai számvéőknek, szimvölő altszektéknek és egyáltalában minden számolással foglalkozó egyéneknek, mert általa sok időt és fáradságot kímélhet meg mag, ugyanis csak egy pillantást kell vetniök az előtők álló, fekvő vagy falon függő táblázatra és rögtön pontosan megtudják, hogy például mennyi 79-szer 97. Szerző több éven keresztül szakadatlanul számolással való foglalkozás közben szerzett tapasztalata után állította össze a szerzési táblázatot, melyet elkészülte után maga gondosan átnezett és azután még néhány hivataltokársra yítal átnezetett. Igy került a táblázat alá és kiegészítve még két letve megkizhátó egyén huszszor is átvezgálták és csak azután, hogy hibátlanágáról meggyőződött, sztereotipoztatta Bernardi a táblázatot, úgy hogy egész megunyvással írhatta a czimlapra: „Számítási és sajtóhírbék nélküli.” A mint e sokszorozó tábla mellé adott rajz mutatja, az többféle alakban mint például tábla, könyv, vagy forgatható készülék alakjában lehet a feurforzó szükséghez kepest használni; de szerzőtől a „Losonez és vidéke” kiadóhivatala után csak jó erős duggyőri merített papírra nyomtatott táblázat alakjában kapható 30 kr. o. é. 35 ft-ának levelbélyegben vagy késpénzben való beküldése után bérmentesen küldi meg a „Losonez és vidéke” kiadóhivatala a művet, melyet ezenel még egyszer az érdekeltek figyelmébe a legmelegben ajánljuk. — k-1.

Magas jutalék mellett,

rövid próba idő után pedig fizetlenség, egy jó bizonyítványokkal ellátott szorgalmas férfi, szükséges háziesszköz elárúsítása céljából, mint városi ügynök azonnli kaphat állást. Boveben e lap kiadóhivatalában.

Felolós szerkesztés és kiadó-laputalajdonos:
MOLNÁR GYULA.

Nyilttér.*)

A petrováci „szónok”

vagy:
Az isten igéjét hirdető viceplébános.

A petrováci tő „intelligencia” a faraság végén egy „lól sikerült mékvelői eloadást” tartott, mely alkalmmal — mondják — a szerepek igen jó kezebe voltak letéve. A mellesé szereplők nem akarok most megemlékezni, hanem igen is azon intelligens intelligencia fölkomposáról, a petrováci tő kápiáról, mint a ki Istoczy szerepét adta oly kitűnően, hogy tán maga a „Gyozó” sem alja hibében.

Kár hogy a név és jela férfianak elfelejtetem mert csakugyan érdemes volna a történelmi munkák és utokorának az Istoczy kompnia analésein megörökíteni; de hát — azt hiszem — elég, ha annyit tudunk, hogy a kápián, az Istoczy szónokja, (nagy merészség is a tollát a Megvalónak kifünné utóda ellen felemelni) ki annak igent írta.

Ezek után most már az olvasó gyonyorokdjék a dícső férfianak szónoklatban, melyet o ten alkalmmal az „intelligencia”-hoz intézett; hangzott pedig az ilyformán:

Motto: Ha szentegyházba lépsz
Oktatni a népet,
Vágt elotte csináj
Szenteskedj kepet;
S mondj el; mily szép dolog
A jó egyetértés;
Mondj el, mily rút szokás,
A jog- s szerjenséres;
Aztán ha köze járj,
Uzsidt össze nagyon,
Hadd verjenek kettőt,
Harmat, négyt egyen;
Általán (jó penzert!)
Majd kikövetkezt;
Ezt neveztek aztán
Keresztényi tetnek!

Ezen motto alapján tisztelőnk s ten atyám el is mondta, hogy azok a zsidók, a kik elrabolják az eladót a falost, csinálnak, lopnak, gyilkolnak stb. ily szép dolgokat, a mit az „intelligencia” gyonyorokdjék halgatott és dörgő hangon megjelenezett, persze egy pár „Ejen Istoczy”-val meg is tovetett.

Es ime találkoztunk egy ember, de neved ennek is elhallgatom, a ki halgatott söt ellene mert szólati! Es hogyan került ez a tisztelőnk uram „bekeretero” nyakjába? — Valószínű! Mert bár a rendezőség a közeglebi izraelitáknak is kiadott meghívott, de a „mükövelő társaság” jonak iatta a meghívott izraelitáknak, kikről tudjuk, hogy az előadásban meg akarunk jelenni, a „fönyesen sikerült loadás napján egy nyájas biléthez tudtukra adni, ehogy; el ne próbáljatok jönni a mi előadásunkra mert mink zsidóknak nem csinálunk színházat!”

* E rovatt alatt közölttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

A zsidók honn maradtak, mert ha csak szóval adták volna is ez ohajukat nekik tudomásul, akkor is elhítték volna, hogy tisztelőnk uram kompolólasa után csakis komedia, jobban mondvá skandálum jöhet létre.

Láthatja tehát tisztelőnk uram, hogy fönyolagos volt az irásbeli figyelmertetés! A petrováci zsidóság sokkal bekeszeretőbb semhogy az általa vezért „mükövelő” (persze ez a szó „mű” igen sokfélet jelenthet, vegye kiük úgy, ahogy akarja! Én tudom, hogy jelen esetben milyen érteleme van annak a társaságot magára irányuló törekvésében akadályozza.

Láthatja azt is, hogy akadt még egy harmadik is, a ki az on nemes törekésit napnyire hozza és ez a harmadik önnök jó barátja, a mennyiben ott megismerteti a nyilvánossággal, ki tudja, nem jöve érte egy kik „keresztények”? No persze, ha majd Istoczy el a miniszterelnök széké! — Addig meg hat az Ol folytathatja, hisz nem áll senki útjában. De ne felejtse el, hogy a botnak két vége van ám, s hogy azt a botot, melynek egyik végét on most ölmözze és felebarátja ellen emelteti — tán mert a zsidók nem adnak rá szakképzés! — még hogy idő, hogy a nagy schungban elhúzza az irányt hova czelelva volt és visszafelé esik.

Miködjön! — Mi nem leszünk restek miködeséink eredményéről idonkint dicsyimmuszunkat elengezni és én kívánom, hogy a mily igazságosan jár el felebarátjával, a mily lelkiismeretesen teljesíti kötelességét, úgy ádjja is Ont meg az Ege!

M. P.

Hirdetések.

Igen olcsó

áron kapható: 1 Wertheim pénz szekrény 2 szekrény, 2 nyoszolya és egy pamlag Boveben a Jónász S.-féle lisztkereskedésben Zomborban.

Számos és tartós gyógyszeredény.

Tüdőbajnál, sápkor- és vérszegénységnel.

suberculosisnál (tüdővész) az első stadiumban, macacs és idült tüdőbajnál, minden nemű köhögésnél, ziháló köhögésnél, rekedtségnel, rovid léghzésnél, elnyakodásnál továbbá súlyfél, rachitisis-gyengeség és felhúadásnál, mely a Herbabny Gyula gyógyszerész által Bécsben előállított

alphosphorsavas méz vas-szörpével előretett, bebizonyított, hogy ezen készítmény mint első rendű gyógyszer ajánlható az „lórosított betegségek ellen. Orvosiilag megállapított hatások: Jó étvágy, csöndes álom, a vér és csontképződés emelkedése, a köhögés csillapítása, a nyálka feloldása, a köhögési inger, az éjjeli iztadás, a kimerültség emulása, általános testi erősödés, gyögyulás a tuberculosisok fokozatos elhűtése által. — 20-12

Elismerő irat.

HERBABNY Gyula gyógyszerész urnak Bécsben.

Mint hogy néhány év előtt az ön alphosphorsavas méz-vas-szörpével nehéz tüdőbetegségem, tüdőgömböcsömök összeköve végzettségem, étvágytalanság, láz, gyengeség, álmatlansággal, torkézzadással, stb. tökéletesen gyógyítottam s ma isteneknek egészséges vagyok, a miért is hálaólon irant s a ez emberiség irauti szeretetből, mint den tüdőbetegnek ezen fölművelésű szert ajánlom, tehát kérem ismét nekem: egy jó barátom számára, ismét 6 üveggel a nevét mellett küldeni.

Róth Alim.

Már évek óta szenvedek heves tüdőbajban állapotom rosszabbra fordult s az közei kímulásnak nézhettem elbe, min az ön bécses méz-vas-szörpét hasznalata vettem. Már az első üveg használatára után nyíltást érezk s több üvegnek használatára után egészen egészségesem lettem, Legnagyobb köszönettel vagyok

REICHL FERENCZ

Altstadt (bei Mähr-Trubau) 1884 jún. 5-én
Főkérem postautávvétellel számomra az ön alphosphorsavas méz-vas-szörpét 3 üveggel küldeni, miután nálam mint kitűnő szerként sápkor ellen bizonyult.

Rogendorf Post Egreuburg 1884 aug. 20-én
Braunetsz Anna.

Egy üveg ára 1 ft 25 kr., postán csouaggyal szállított 20 kr.rral több.

Központi szállítási raktár a vidék számára

Bécsben. Apoth. „zu Barmherzigeit”

Herbabny Gyula, Neubau, Kaiserstrasse 90

Első raktár Magyarországon számára Brest

Török Jozsef gyögy szerésnél király-utca 12

Továbbá raktárak a következők uraknál.

Eszk. I. C. Dienes. Pécsétt Kovács M. N.

Bécskerék Mencer E. Lugos Vértes L. Pétervárad Deodatto. Szeged Kovács, Barscsy C. Temesvári Tarcezy B. Zahner O. Steiner F. Wersetz-Müller O.

Falczone Gusztáv és Mihelsz Gy. ZOMBORBAN,

továbbá Michits I., Kovács J., Drescher Gy., Baján, Obetko K., Pésett, Obersohn A., Meditsch Izab., Thurner G. S. fia, Grobetsky J. Eszéken, Kirdbaum F., Markóvi V., Vukovár, Marzikits M. Palánkán, Dietzgen E. Koda D. Marinovits M., Wagner testvérek s Popatié P. Újvidéken ajánlják a n. é. vevőknek Zacherl legújabb, kiválasztott por-speczialitását, mely intenzív erő és biztonság tekintetében, minden eddigi szert fölülmul:

„ZACHERLIN“

teljes kiirtása és kipszittása valamennyi ártalmas s alkalmatlan rovarnak, mint pl. poloskák, bolhák, szávbogarak, hangyák, legyek, tetvek stb. Különösen óvakodni kell a „zacherlin“-t más ily közönséges rovar porokkal össze nem tévesztetni. A „zacherlin“ csak eredeti üvegekben adatik — de soha sem ártulatik nyitottan. Az eredeti üvegekben kell — ha valódi legyen — a név aláírásnak és védjegynek rajta lenni. 8—3

Amerikába,

legezlszerűbb, legolesőbban
Reif Arnold utján
Bécs I. Pestalozzi-utca 1. sz. e bran-
che-ban a legrégebb czég.
Tudósítás s prospectus díjtalanul.

Ház-eladás.

A Széchenyi-utca 7. sz.
alatti ház előnyös föltételek
mellett szabad kézből eladó.
Bővebb értesítést nyújt
e lap kiadóhivatala. 3—3

BILANZ

der „Bäcker Hilfsgenossenschaft“ vom 1. Jänner 1884
bis Ende Dezember 1884.

Activa		Passiva			
fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
An Saldo mit Ende Dezember 1884 . . .	706 28	Pr. Theilnehm.-Conto . . .			37182 88
An Escompte-Conto . . .	72048 —	Pr. Zinsen-Conto . . .			1697 18
An Mobilien u. Utensilien nach Abrechnung von 20% f. Abnützung . . .	139 20	Pr. Interess.-Conto incl. der cap. Zins. Pr. Gründungsbeitrag Conto			7759 69
		Pr. Reescompt.-Conto . . .	230 19	22800 —	
		Pr. Reservef.-Conto . . .			497 19
		Pr. Reingewinn . . .			518 54
	72893 48				72893 48

Ignaz Schweitzer, Franz Resch, Adam Eichinger,
Director Cassier, Buchhalter,
Verkehr: 340.276 fl. 95 kr.
Mit den Haupt- und Hilfsbüchern verglichen und gleichlautend befunden.
Bács, am 2. Feber 1885.
Vincens Mladoniczky, Josef Ertl, Josef Resch,
Revisor. Revisor. Revisor.

Hölgyeink figyelmébe!

A negyed heállával hölgyközönségünk figyelmébe ajánljuk a következő szaklapokat megrendelés végett:

I. „Magyar Háziasszony“.

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, a magyar háziasszonyok országos egyesületének hivatalos közlönye, mely már IV. évfolyamán van és nagy elterjedésnek örvend. Megjelenik minden vasárnap „Munka után“ című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

Előfizetési árak:
Egész évre — — — — 6 frt — kr.
Fél évre — — — — 3 frt — kr.
Negyed évre — — — — 1 frt 50 kr.

Előfizetések legelőszöriben postautalvánnyal a „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatalába, Budapest, vaczi körút 20. sz. a. intézendők.

II. „Magyar Gazdasszonyok Lapja“.

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi lap.
Megjelenik minden hó 1-en és 15-én „Csöndes órák“ című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

Előfizetési árak:
Egész évre — — — — 4 frt
Fél évre — — — — 2 frt
Negyed évre — — — — 1 frt

Előfizetések legelőszöriben postautalvánnyal a „Magyar Gazdasszonyok Lapja“ kiadóhivatalába, Budapest, Zoltán-utca 13. intézendők.
Minkét lapból levelező lapon való megkérésre a kiadóhivatalok ingyen és bérmentve küldenek mutatványisméket.

Minkét lapból még kaphatók folyó évi teljes példányok.
Előfizetők ezen két lap bármelyikére minden könyvkereskedésben és postahivatalnál is elfogadják.

A „Magyar Háziasszony“ és a „Magyar Gazdasszonyok Lapja“ járatásával minden magyar nő, háziasszony, sokat nyer. E hetilapok mindegyikében a nők hivataát és munkakörét teljesen átölelő oly sok és változatos czikkék és közleményekkel jelennek meg, többnyire női kezek által írva s a mellett szórakoztató közleményekkel annyira el van látva, hogy az előfizetési árt nem sajnálhatjuk róla egy nő sem, a ki ismereteket szelietlen és munkakörében tapasztaltait szorgalmasan ötválth.

KÖLCSÖN 5%₀-ra

földbirtokra amortisatio utjáni törlesztés 2%₀ 40 évre 1%₀ 100 % — Jö any póló épített házakra csakis 25 évi törlesztésre kölcsön szerezhető. Ugyancsak iródom utján közvetítetik szabadalmak beszerzése lehető legrovidebb idő alatt, nem különben elvállaltatik mindennemű

tőzsdei megbízások

ker. szűlivelte, u. m. értékpapírok bevasárlása és eladása a lehető legelőnyösebb feltételek és m. réselt provisio mellett, — továbbá elvállaltatik megbízások a fővárosban házak és nyaralók vétele és eladására uszint magán-pénzek 7—8% ra betáblázás m. lletti elhelyezésére vagy az országos kiállitáson résztvevőkötől, különösen iparosok és kereskedőkötől elozadatik megbízás képviseltetés végett a kiállitás tartamára ugy cikkeik lapok utján hirdetésére a fővárosi és az összes vidéki lapokban. — Vidékiektől válasz belyege kérérik. — Tisztelettel Pollak János, Budapest, VII. kerepesi-ut. 40. sz. 1. em. 17. ajtó. 10—8

Hirdetmény.

1630. sz. 1885.
Zombor szab. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az 1885. évre javaslatba hozott keresmauzetek osztályozásáról szóló névjegyzék f. évi márczius hó 6—20-ig bezárólag a számvevői hivatal helyiségben közszemlére kitétetik azvali helyen és érdekelteknél szabadságában áll azt betekinteni s netán észrevételeiket vagy kifogásaikat folyó évi márczius hó 28-ig bezárólag a városi tanácsnak benyújtani.
Zomborban, 1885. márcz. 5-én.
Hoffmann J. k. polgármester.

3—3

1932. sz.
kig. 1885.

Pályázati hirdetmény.

Zombor szab. kir. város törvényhatóságánál üresedésben levő évi 1080 frtnyi tisztii fizetéssel járó rendőrkapitányi állomás betöltésére iránt folyó évi márczius hó 25-ig pályázat nyitattik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtnak, hogy az 1883. évi I. t. czikkben előirt képesítést igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványaikat f. évi márczius 25-ig Sándor Béla városi főispau ur oméltóságához nyujtsák be.

Kelt Zomborban, 1885. évi márczius hó 7-én. 3—2

Zombor szab. kir. város tanácsa.

Élőnyös alkalmazást nyernek

kereskedők, ügynőkök hivatalnokok, magánok stb., kik oszt magy állam- és díjszjegyek havonkénti lefizetések mellett eladásával az 1883-ik évi XXXI törvényezik értelmében, foglalkozni óhajtanak, némi tevékenység mellett havonként 100 egész 300 frtnyi jövedelemre számíthatni.

Ajánlatok, a jelen foglalkozás megnevezésével intézendők: A

Fővárosi Váltóüzlet Társasághoz BUDAPESTEN. 6—5

ÉLVSZER

12—8
gyors és biztos segély
fényes és felülmulthatlan eredménye: az idegrendszer elrombolása, hátgerincz affectiók, valamint a visszafelés folytán elgyengült férfierőnél a Dr. Condory féle

ESSENCE DE VIE

által, biztos siker biztosítottatik, még azon esetben is, ha minden más gyógymód, gyógyfürdő klimatikus változó sikertelen marad. Üvegen kint 1/2 375 gr. 3 frt Kettos 750 gr. frt 5.50 a használati utasítással együtt.

Megrendelések közvetlen a készítőhöz Dr. Condory V., Budapest, sugár-ut 4., vagy Török József gyógyszerészhez. (király-utca 12.) intézendők.

Cselyuszká Antal-né

uri és női cipész

Zomborban, Szt. Háromság-ter Tárcazy-féle házban elvállalt vidéki vagy helybeli mindennemű

férfi-, női- s gyermek-czipő

megrendeléseket beküldött mérték szerint pontosan és gyorsan.

Tudatja a n. é. közönséggel, hogy raktaárát természetesen megnagyolította s minden minőségben a legelőcsőbb árak mellett szolgál tisztelt vevőinek.

Czipőjavítások is elvállaltatnak

10 1